

[Økonomiministeren.]

de kan tages op i et bredere forum, så vil det ske. Jeg håber også, det vil ske, inden der er gået alt for lang tid, for vi er enige i det synspunkt, at det haster med at få fastlagt grundlaget for de kommende års økonomiske politik.

Og til hr. Glistrups spydige bemærkning om, hvorvidt jeg var den rigtige til at udtale mig om, hvordan man skal bære sig ad, kan jeg kun sige, at når hr. Glistrup henviser til, at det åbenbart efter hans opfattelse skulle være gået så dårligt med Danmarks økonomi i de år, jeg har været økonomiminister, så kan jeg måske ikke rigtig se sammenhængen imellem de to ting. Jeg kunne jo med samme ret sige, at det netop er de år, hr. Glistrup har været her i folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes med 119 stemmer mod 23.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission i henhold til grundlovens § 51 vedrørende arbejdsministerens dispositioner over for Sømændenes Arbejdsløshedskasse [af Knud Jespersen m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. LIX. Fremsat 4/2 76).

Forslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Orla Møller):

Sagen om Sømændenes Arbejdsløshedskasse har strakt sig over en længere periode, og der er herunder truffet en række dispositioner fra myndighedernes side over for kassen. Der er to af disse dispositioner, der har påkaldt sig særlig interesse i offentligheden. Den ene er den afgørelse, arbejdsministeren traf, da han den 13. januar i år tilbagekaldte den dispensation, som Sømændenes Arbejdsløshedskasse siden ikrafttrædelsen af arbejdsløshedsloven i 1969 havde haft til at foretage privat arbejdsanvisning inden for kassens område. Denne afgørelse har arbejdsministeren imidlertid tidligere haft lejlighed til at redegøre for over for folketinget. Jeg henviser til ministerens besvarelse

af et spørgsmål herom fra hr. Knud Jespersen i Folketingstidende 1975-76, sp. 4306 ff.

Det er da også snarere dispositionerne vedrørende kassens statsanerkendelse, der er baggrund for det foreliggende forslag. Her er forholdet, at arbejdsministeren den 3. oktober 1975 tilkendegav Sømændenes Arbejdsløshedskasse, at man havde besluttet at tilbagekalde kassens statsanerkendelse, men at man af hensyn til medlemmerne ikke ville effektuere denne beslutning, forinden der var skabt klarhed over, i hvilken arbejdsløshedskasse de medlemmer, der måtte ønske det, kunne optages.

Bestemmelsen om tilbagekaldelse af en arbejdsløshedskasses statsanerkendelse findes i arbejdsløshedslovens § 38, hvorefter arbejdsministeren bl. a. kan bestemme, at anerkendelsen bortfalder:

„1. hvis kassens ledelse tilsidesætter reglerne i denne lov eller bestemmelser, der er givet i henhold til loven, eller hvis kassens virksomhed ikke foregår under iagttagelse af fornøden påpasselighed og orden, . . .“

Jeg skal ikke trætte med at oplæse den udførlige begrundelse, som indeholdes i arbejdsministerens skrivelse til arbejdsløhedskassen om dette forhold, fordi ingen vist er uenige om, at i hvert fald den tidligere administration af kassen har kunnet give anledning til alvorlige betænkeligheder og kritik.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der er iværksat en indgående undersøgelse af kassens forhold i de forudgående regnskabsår, hvori også skattemyndighederne og revisionsdepartementet, nu rigsrevisoratet, er inddraget.

Arbejdsministeren har pålagt direktoratet at anmode politiet om bistand til at konstatere, om der foreligger kriminelle forhold i kassens administration i årene 1974-75 og tidligere. Disse undersøgelser er endnu ikke afsluttet.

Resultatet af disse undersøgelser er vel uden direkte betydning for vurderingen af, om det er forsvarligt at lade denne arbejdsløshedskasse have en anerkendelse. Men undersøgelserne er udtryk for et ønske om, at der skabes fuld klarhed over forholdene i arbejdsløshedskassen i de forudgående regnskabsår.

Det, der imidlertid nu er det springende punkt, er, om der senere er tilvejebragt så-